

Dopolední pondělní hudební blok byl na scéně Zámek vyhrazen především kapelám, které se na Zahradu dostaly díky konkurzu, ale nejen jim.

Prvním vystupujícím byla dívčí vokální skupina **Na chvíli motýli**. Tři zpěvačky doplněné pianistkou tu předvedly vokální hravost, kdy se jednotlivé hlasy prolínaly občas až na hranici krkolomnosti. K tomu přidaly zajímavé texty a ukázkové nasazení. Rozhodně se jim povedlo diváky nabít hned na počátku dne energií a ti se jim odměnili silným potleskem. Škoda, že nemohl být jejich blok delší. Kapelu určitě doporučuji, i když ne pro chvíli, kdy máte náladu na přímočaré písně.

Na pódium přišla po chvilce s motýli už ostřílená kapela **Toman a lesní panna**. Tuhle skupinu jsem slyšel naposledy asi před dvěma lety a vždycky jsem vnímal jejich muziku jako pohodový melodický folk s výraznou zpěvačkou a baskytaristkou Romanou Tomáškovou. Silný zážitek jsem z jejich písní ale nikdy neměl. Tedy až do této chvíle. Písničky se staly dobře čitelnými a melodie už z uší hned neutíkají. K tomu zmiňovaná Romana Tomášková neovládá zdaleka především už jen baskytaru, ale rovnoměrně ji úspěšně střídá s bongem nebo flétnou. Občas si zahraje i na dva nástroje naráz, zkrátka se na pódiu určitě nenudí a navíc si vystoupení i očividně užívá. Hlasem a kytarou zdatně Romanu doplňuje i Mirka Králová. Tahle dvojka se dobře našla. Pavel Toman to pak celé nenápadně a dobře podbarvuje piánem či kytarou. Nenudili a užívali si i diváci, a tak i tohle trio vám můžu s klidem doporučit.

Prostřední část koncertu vyplnil Zlínský **Taurus**. Skupina čítá sedm členů, ale popravdě se mi zdálo, že nenadělali muziky o nic víc, než předchozí kapely - spíše naopak. Ani samotné písničky mě tolik nedokázaly oslovit. Možná to způsobila i výrazná žánrová roztříštěnost. Jako by měla kapela dvě oddělené tváře. Písničky se zpěvačkou Pavlou Jančovou nabízely pomalejší melodický folk. Ostatní věci byly spíše lehce mládkovského typu. Celkově jsem měl z vystoupení pocit, že by se skupinu možná více hodilo slyšet na zábavě než na sedavém koncertu. To není myšleno jako výtku, jen konstatování.

Na poslední chvíli dorazilo na místo slovenské duo **Dlhé diely**. Ještě před začátkem samotné produkce mě zaujalo množství krabic a drátů, které oba muzikanti rychle pozapojovali dohromady. To věstilo značné zvukové nároky. Byl jsem zvědav, jak se s tím poradí zvukař, který jinak se zvukem v sále trochu zápasil. Naštěstí to ale dopadlo tentokrát dobře, a tak si všichni přítomní mohli zajímavou těžko zařaditelnou muziku (jazz, blues, alternativa, folk, ?) tohoto dua náležitě užít. Daniel Salontay se ukázal především jako výborný kytarista a Šina ovládala spolehlivě baskytaru, ale hlavně je majitelkou zajímavě zabarveného hlasu. Vlastně

nešlo až tak jen o duo. Třetím do party byl diskman, který produkoval připravené podklady písní (docela by mě zajímalo, zda by takovouto sestavu uznal Jiří Moravský Brabec za duo, které by mohlo účinkovat mezi písničkáři).

Experimentální muzika slovenské dvojice předznamenala hlavní hvězdu koncertu - **Oskara Petra** a **Jirka Vopavu**

(též Cop), kteří vystupují pod souhrnným jménem

Fabrika akustika

. Oba předvedli nové písně Oskara Petra z alba Fabrica Atomica, ale i staré kousky z doby Marsyas. Muzika to byla opravdu dobrá, ale bohužel jsem si jí tentokrát moc neužil. Zvukař toto vystoupení příliš nezvládl, a tak například přerušil dvojici muzikantů uprostřed dvojskladby s tím, že by bylo dobré ztlumit kytarové kombo (asi myslel, že pánové ladí?). Kdyby to alespoň pomohlo. Muzika šla do sálu (alespoň ne mé pravé straně) stále spíše z komb a odposlechů než z beden. Postavil jsem se tedy přímo k bédně a měl jsem tak alespoň trochu celistvý (i když stále tichý) zvuk. Až při předposlední písni se najednou zvuk zesílil a závěrečného Zmrzlináře jsem si tak mohl náležitě užít. Omlouvám se, že nekomentuji příliš samotnou hudbu Fabriky akustiky, ale technická stránka vystoupení byla zkrátka výraznější. Nicméně vím, že dvojice vystupuje třeba v pražské Balbínce, a tak se někdy určitě zajdu podívat a doporučuji to i vám.

Celkově šlo o hudebně velmi zdařilý koncert bez vysloveně slabých míst.